

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א'רכב

ערב ש"ק פ' חיי שרה, כ"א מ"ח ה'תשע"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושבע שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקט"ו שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

החיילת ב"צבאות ה" ח' מושקא תחי'
ליום הולדתה הרביעי לאויש"ט, ביום כ"ה מ"ח ה'תשע"ח
ולזכות אחיות'

החיילות ב"צבאות השם" הינדא עטל ולא תחיינה

*

נדפס ע"י הוריהם

הרה"ת ר' יעקב וזוגתו מרת שרה רייזל שיחיו ברננסון

ולזכות זקניהם

הרה"ת ר' אבא צבי הירש וזוגתו מרת אילנה שיחיו ברננסון

הרה"ת ר' שלום דובער הלוי וזוגתו מרת טובה שיחיו לוי

* * *

לזכות

הו"ח ר' ברוך אהרן בן דינה שיחי'
לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליב ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליב ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

לקראת פתיחתו של כינוס השלוחים העולמי / משיחת ש"פ חיי שרה התשנ"ב

7 זמן הגאולה

"צפה לרגליו של משיח" / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 ילחום מלחמת ה' - וינצח

ממשלה שתוותר על ירושלים לא תתקיים אף יום! / שלימות העם והארץ

12 ניצוצות של משיח

הכרזת שמו של משיח מזרזת יותר את ביאתו / לקט קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

14 כתב יד קודש

ואברהם זקן בא בימים / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"ם על מאמר ד"ה ואברהם זקן התשמ"ז

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש
לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'
ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחי'
ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי'
ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחי'

בס"ד.
במאמר ד"ה ואברהם זקן נזכר השק"ש בענין דעני אברהם לא הוא זקנה. ולכאורה
הא כתיב ואברהם ושרה וקנים נפר, ותבואה, שתפישו ואברהם חי' שיהי' ניכר ענין
הזיקנה. דמשיח הוא ע"י הקמטים שבפנים ובאנשים הוא ע"י ליכות השמש (והובא ע"י)
דברי המהרש"א והי"ת וכו').
(א) פשטעות הענין חי', ולפני בקשת אברהם לא חי' ענין הקמטים בפנים ולזמן
השערות, וזה נחודש ע"י בקשת אברהם, שע"ז ואברהם זקן בא בימים.
לכאורה, ביפ"ת הארוך (וכן באות"ת בראשית חתנד, א. משעט.ב) קמטע שענין
הקמטים בפנים חי' כבר לע"ז, וע"ז מ"ש ואברהם ושרה וקנים, וכן מפורש בגמרא
ב"מ שם (פ.א.), על הפסוק "חיה לי ערנא", שחי' לע"ז קמטים בפני שרה ונתפסו
וכו'. דלשיטת הי"ת חי' ניכר כבר ענין הזיקנה לע"ז, והוכן בקשת אברהם חי'
שתחי' גם החימת זקן, ובסח"פ הרג"ד (פ' נח) מביא מחיפ"ת שזיקנה שבפסוק הנ"ל
(וקנים באים בימים) פירושה בשנים בלבד, אבל ביפ"ת מפורש דהיינו העדר החלוחית
וכו' (ולכאורה חזי הכוונה במח"ד שם, רק לשלול זקן). ודמורה, שישנו (כן ב"ד אהרן), ודמורה
האם הכוונה לפירוש חדש, שבפסוק ואברהם ושרה וקנים לא חי' ניכר ענין הזיקנה
כלל, ולא בנשים ולא באנשים, ולכאורה איך מתאים עם דברי הגמ' הנ"ל. ואולי בגמ'
שם לא קאי על קמטים שבפנים.

המשך פענוח הצילום שבעמוד זה (תחלת הפענוח בעמוד 13):
בראש העמוד כתב כ"ק אד"ש מה"מ:
עיקר נקודת כל הדרושים - הענין דיגת"ד [=ד"ג תיקוני דיקנא] שמפורש בהם
כתלגו כו'.
בכל שאר הפרטים - אפ"ל מדרשות חלוקות, או פירושים (מהרש"א יפ"ת וכו')
חלוקים, או שבכלל לא מדובר כאן עד"ז.
וגם במאמרים: כו"כ מאמרים אליבא דחד מד"א ואחרים אליבא דבר פלוגתא או
ע"ד הנ"ל.

המשך פענוח הצילום שבעמוד זה (תחלת הפענוח בעמוד 13):

לקראת פתיחתו של כינוס השלוחים העולמי

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות! • כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדורים בנקודה זו - כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו • קטעים משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ה מ"ח, מבה"ח כסלו, ה'תשנ"ב - פתיחת כינוס השלוחים העולמי - מוגה, תרגום מאידית*

נבראתי לשמש את קוני"ו, ובפרט השלוחים של נשיא דורנו - אשר נקודת השליחות הזאת משותפת ושוה בכל הזמנים - מיתוסף מזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודרת ("נעמט דורך") את כל עניני השליחות והיא ה"שער" שעל-ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדו"ד - שזו חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא הוא עיקר וענין כללי ביותר, ועד שהוא הענין הכי כללי ביהדות - הכנה לביאת משיח צדקנו - שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

כפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחדשים ושבעות האחרונים): על-פי הודעת

א. בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי - השלוחים שיחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ - צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד החידוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: **לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.**

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני ישראל בכלל, כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני

(* שיחה זו הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א באידיש ונדפסה בספר השיחות תשנ"ב ח"א ע' 97 ואילך. בשעתו תורגמה השיחה המוגהת ללשון הקודש ע"י "ועד הנחות בלה"ק", ולאחרונה הוגה התרגום מחדש ותוקן על-ידינו בהתאם למקור. המו"ל.

(1) משנה וברייתא סוף קידושין.
(2) ראה סה"ש קיץ ה'ש"ת ע' 22. וש"נ. תש"ד ע' 105.
לקו"ד ח"ד תשמ"ב, (וראה סה"מ תש"ח ע' 240).

אברהם זקן בא בימים גוי, ומביא בזה כ"ק אדמו"ר (מהורשיב) נייע בעל יום

ההולדת דכ"ף חשוון (אשר בשבת זו נפעל הענין דויכולו השמים גוי בכל ימות השבוע שעבר, כולל היום דכ"ף חשוון). במאמרו על פסוק זה (ש"פ ח"ש תרנ"ד), מה שארזיל בג'טרא' ובמדרשי, דעד אברהם לא הי' זקנה כו' אתא אברהם ובעי רחמי והוה זקנה שנאמר ואברהם זקן גוי, ומביא השק"ט בנה צמהרשי"א וז"ל תוארי, **צמח** צמח צמח, שהרי כתיב לפני' ואברהם ושרה זקנים באים בימים ומה הי' החידוש עכשיו בבקשת אברהם. **ומביא בזה**, דתוכן בקשת אברהם הי' שהזקנה תהי' ניכרת, דלפני אברהם הנה אף שהי' ענין הזקנה מ"מ לא הי' (הפרש) ניכר בין צעיר לזקן, וביקש אברהם שתהי' הזקנה ניכרת, כלשון המדרש: אמר לפניו רבון העולמים אדם ובנו נכנסין למקום ואין אדם יודע למי מכבד כו', ובפרט אם קלסתר פניהם דומה, כדאי' בגמרא שם' אברהם ויצחק עצמם, שקלסתר פניו של יצחק הי' דומה לאברהם, כמ"ש² (בפרשת השבוע הבא שקורין במנחת שבת זו) ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק ופרשי' שהקביה צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם, והעידו הכל שאברהם הוליד את יצחק. ועי' היתה הבקשה שיהי' ניכר/שאברהם זקן מיצחק. דוהו החידוש בבקשה זו עמ"ש ואברהם ושרה זקנים באים בימים, דהתם לא הי' ניכר וכולט בהם ענין הזקנה, משאיכ ע"י בקשת אברהם נפעל שינוי בפנים של זקנים, היינו הן שינוי בעור הפנים ע"י הקמטים וכי' (קליטשו) שבעור הפנים, ענין זה הוא גם בשרה (בנשים), עדמ"שי אחרי בלותי היתה לי עדנה, והן השינוי בשערות שבראש **צמח** ובזקן **צמח** אצל האנשים, דאף ששערות הזקן ישנם כבר בצעיר לימים, כההלכה"י שכן עשרים שנה מתמלא שער הזקן, מ"מ החידוש ע"י הזקנה הוא בצבע השערות, ששער הזקן נעשה לבני. **וחו מה** דאיתא במדרשי שאמר הקביה לאברהם בא לבוש לבושי ואברהם זקן בא בימים דכתיבי' עתיקי' יומין יתיב לבושי' כחלג חיור ושער רישי' כעמר נקא, והיינו ענין ליבון השערות דאברהם. וכשם שהוא בענין ליבון השערות (שזה נתחדש בענין ואברהם זקן גוי) צריך לומר שיש חידוש/בענין בא בימי', כדלקמן. ומבאר בהמאמר שם"י כללות ענין דליבון השערות, שהוא המשכת בחי' יג מדות הרחמים, התגלות י"ג תיקוני דיקנא שע"ז נאמר **שער רישי' כעמר נקא**, היינו המשכה שלמעלה מסדר ההשתלשלות, וזהו הי' החידוש שנפעל ע"י אברהם, וכמבאר בארוכה שם.

פענוח התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בגוף המאמר בצילום המופיע בעמוד זה:
 . . וע"ז היתה הבקשה שיהי' ניכר **תומ"י** שאברהם זקן מיצחק.
 . . משא"כ ע"י בקשת אברהם נפעל שינוי **בולט** בפנים של זקנים,
 . . וכדאיתא במדרש שאמר הקב"ה לאברהם...

חז"ל³ שכבר "כלו כל הקיצין", וההודעה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם-כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו **בפועל ממש!**

מזה מובן, שבזה מתבטאת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

ב. [.] בשנה זו במיוחד, נתוסף חידוש בהקישור של עבודת השליחות עם "שלח נא ביד תשלח", השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני⁵) ש"הגיע זמן גאולתכם" מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו", בפרט במדינות הערביים [כולל – מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער!" ואכ"מ].

3 סנהדרין צז. ב.

4 ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

5 ישע"י רמז תצט.

6 מדרש לקח טוב לך לך יד, א. וראה גם ב"ר פמ"ב, ד.

(* שמו"ד, יג. וראה בפנים השיחה ס"ב (סה"ש שם ס"ע ורא"ל. המו"ל.

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה'תשנ"א ר"ת ה' תהא שנת נפלאות אראנו, ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – ה' תהא שנת נפלאות בה, (ו)בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכבר נפעל והולך ונפעל ה"זילוחים מלחמת ה" וינצח** בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי שער הנו"ן, צ' – שנת הצדי"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו), וח' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם⁷).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואף-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

והוא: על-פי הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁸, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"⁹, ועל-פי הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את הכל – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן,

7 סוכה נב, ב.

8 פי' הברטנורא למגילת רות.

9 ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל ע'. ועוד.

** ראה הנסמן בפנים השיחה (סה"ש שם) בע' 81'82. המו"ל.

לבקשת אברהם נפעל שינוי בולט בפנים של זקנים

בקשר עם פ' השבוע, ובבואנו משבת כ"ף מרחשון, יום הולדת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, הננו חושפים בזה צילומים נדירים נוספים (מוקטנים) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מאמר ד"ה ואברהם זקן גו', שאמר בהתוועדות דש"פ חיי שרה ה'תשמ"ו, וממענה הרבי בכתי"ק לשאלות המניחים בענין המדובר בצילום שלפנינו (המאמר נדפס בסה"מ מלוקט ח"א ע' תמט)

פענוח הצילום השני (שהובא להלן בעמוד 15):

להלן שאלת המניחים במשולב עם מענה כ"ק אד"ש מה"מ באותיות מודגשות:

במאמר ד"ה ואברהם זקן הובא השקו"ט בענין דעד אברהם לא הוה זיקנה, דלכאורה הא כתיב ואברהם ושרה זקנים וכו', ונתבאר, שהחידוש דאברהם ה' שיהי' ניכר ענין הזיקנה, דהנשים הוא ע"י הקמטים שבפנים וע"י שער הראש ובאנשים הוא ע"י ליבון השיער וקמטים (והובא ע"ז דברי המהרש"א והיפ"ת וכו').

א) משמעות הענין ה', דלפני בקשת אברהם לא ה' ענין הקמטים בפנים ולובן השערות, וזה נתחדש ע"י בקשת אברהם, שעז"נ ואברהם זקן בא בימים.

[ע"ז כתב כ"ק אד"ש מה"מ בצד השמאלי של העמוד:] **מה מכרית לומר שלפני אברהם לא נתקמט עור בני"א?**

לכאורה, ביפ"ת הארוך (וכן באוה"ת בראשית תתנד, א. תשעט, ב) משמע שענין הקמטים בפנים ה' כבר לפני², [וכתב כאן כ"ק אד"ש:] **אבל בזה גופא – אפשר באופן בולט או כו', וע"ז קאי מ"ש ואברהם ושרה זקנים, וכן מפורש בגמרא ב"מ שם (פז, א), על הפסות "היתה לי עדנה", שהי' לפני² קמטים בפני שרה ונתפשטו וכו'. דלשיטת היפ"ת ה' ניכר כבר ענין הזיקנה לפני², ותוכן בקשת אברהם ה' שתהי' גם חתימת זקן, ובסה"מ תרנ"ד (ע' נח) מביא מהיפ"ת שזיקנה שבפסוק הנ"ל (זקנים באים בימים) פירושה בשנים בלבד. אבל ביפ"ת מפורש דהיינו העדר הלחלוחית וכו' (ולכאורה זוהי הכוונה בתרנ"ד שם, רק לשלול זקן). ובאוה"ת פרשתנו (כרך ז' ע' תתתד): ותרצו ב' תרוצים, א' (שלכאורה הכוונה ליפ"ת) שלא ה' הדיקנא כלל קודם והזיקנה ה' ניכר על הגוף, על הפנים שנעשה קמטים" – הרי שהקמטים על הפנים היו גם לפני שנאמר ואברהם זקן בא בימים.**

האם הכוונה לפירוש חדש, שבפסוק ואברהם ושרה זקנים לא ה' ניכר ענין הזיקנה כלל [כ"ק אד"ש מה"מ הדגיש תיבת "כלל" וכתב:]? **נס הכי גדול** (לא בנשים ולא באנשים), דלכאורה איך מתאים עם דברי הגמ' הנ"ל. ואולי בגמ' שם לא קאי על קמטים שבפנים.

המשך הפענוח בסוף עמוד 15

הזכרת שמו של משיח מזרזת יותר את ביאתו

[.] מבואר במאמרו הידוע של אדמו"ר המהר"ש ("לכתחילה אריבער") הקשר והשייכות דכפל לגאולה, ע"פ מארז"ל "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה", וביניהם גם "צ", בו עתיד הקב"ה לגאול לישראל בסוף מלכות רביעית, שנאמר איש צמח שמו ומתחתיו יצמח". ולהעיר, שהזכרת שמו של משיח – "איש צמח שמו" – ממחרת ומזרזת עוד יותר את ביאת צמח, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ז"ך מרחשון, כינוס השלוחים העולמי, ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

אלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" – יערה עליהם רוח ממרום

[.] ועוד קודם לחנוכה זוכים כבר לחנוכה ביהמ"ק השלישי בחודש חשון – ע"פ המבואר בילקוט שמעוני. ויה"ר שענין זה יהי עוד בחודש חשון השתא – שהרי נותרו עדיין ג' ימים בחודש חשון (ובפרט כאשר מצרפים גם את יום השלושים דחודש חשון).

ואלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" או "בדיחותא" ח"ו – יערה עליהם רוח ממרום כו', ובפרט כאשר יזכרו שלפני מספר שעות אמרו בתפלתם "ותחזינה עינינו בשובך לציון", ומכיון שאמרו זאת בעת התפלה לפני מלך המלכים הקב"ה, במעמד ומצב ד"כעבדא קמי מרי" – הרי פשיטא שאין זה ענין של "ליצנות" או "בדיחותא" או אפילו באופן של "מהיכא תיתי!"

(משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

קפיצת הדרך אל הגאולה

מעשה אבות סימן לבנים: כשם שלרבה היתה קפיצת הדרך כדי שלא תישאר רגע אחד מיותר בבית בתואל, כך גם סימן לבנים: אין ליפול ברוח מחושך הגלות, מכיון שהקב"ה יחיש את הגאולה, שלא יצטרכו להשאר אף רגע מיותר בגלות.

היות ומצרים היא השורש לכל הגלויות, אזי כשם שבגלות מצרים הי' "בעצם היום הזה יצאו וגו'", וכמאמר המכילתא שהקב"ה לא עיכבם אפילו כהרף עין, כך גם – כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות – בגלות הנוכחית. צריכים רק להשלים את הפכים קטנים, ואח"כ תהי' במהרה בימינו הגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ חיי-שרה ה'תשי"ג - מוגה (לקו"ש ח"א ע' 35))

שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: **לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש**, בכדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל בני ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתירה בשבת פ' חיי שרה (שבו מתקיים כינוס השלוחים), שבה קראו אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישואי יצחק ורבקה, שזה נותן כח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו*.

ונוסף לזה זהו גם שבת מברכים ראש חודש כסלו [ובשנה זו – שני ימים ראש חודש], חודש **הגאולה**, וחודש מתן תורה דפנימיות התורה¹⁰, חודש השלישי בימי הגשמים [כנגד חודש השלישי בימי הקיץ¹¹ (חודש סיון) – החודש של מתן תורה הנגלית¹⁰]. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (ע"ד לבנה), "ואד יעלה מן הארץ"¹², שדוקא "מן הארץ" (ב"ן), נשמה **בגוף**, נעשה מהחומריות גשמיות, ומגשמיים נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר), שהוא "יעלה" למעלה מעלה, עוד יותר למעלה מ"רוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹³ – מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בגוף (ולא רק כפי שהוא "רוח" . . מרחפת על פני המים").

ג. מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעמדתו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי":

(10) ראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' רה. ריז.

(11) ראה ל"ת להאריז"ל פ' ויצא. ועוד.

(12) בראשית ב, ו.

(13) בראשית א, ב. ובב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

(* ראה בפנים השיחה ס"ו (ס"ה שם ע' 103) ואילך. המו"ל.

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מתבטאת ("באשטייט") בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – "כל ימי חייך **להביא** לימות המשיח"¹⁴: כל עניני העבודה (בכל ימי חייך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ("דורכגענומען") ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכ"מ), שהוא (השליח) עומד ומחכה עד שמשח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא – **"להביא"**, הוא עושה כל התלוי בו כדי להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (ל' רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹⁵, אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי"¹⁵ וכו').

ובפשטות הכוונה היא – שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, על-ידי שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתושב"כ ובתושב"ע"פ באופן המתקבל לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-ידי לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה של זמן זה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי בלי שום יוצא מן הכלל.

(14) ברכות פ"א מ"ה.

(15) רמב"ם הל' מלכים פ"א ה"ד.

ד. ויהי רצון, שע"ז שכל שליח ימלא את תפקידו בשלימות עם כל עשר כוחות הנפש שלו, ובפרט שכל השלוחים יהיו מונחים בזה ביחד ("זיך צוזאמענלייגן") ויכנסו בזה – יביאו תיכף ומיד ממש את (הגילוי ושלימות של) השליח העיקרי והאמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו – "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורנו – כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – וכפי שה' בדור שלפניו, שכ"ק מו"ח אדמו"ר נתאחד עם אביו, אשר הוא ה' בנו יחידו, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבעה דורות.

ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"מ)¹⁶], וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמות ומהות בעצמו כביכול הוא משיח צדקנו]: "שלח נא ביד תשלח"¹⁷ – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

ואפילו אם עדיין יכול להיות ספק שמא הקב"ה רוצה להחזיק את בני ישראל עוד רגע בגלות למען גודל הנחת-רוח וההנאה

(16) תהלים קמז, יט. וראה שמו"ר פ"ל, ט.

(17) להעיר מהשייכות לשנה זו – ד"שלח נא ביד תשלח" הוא ר"ת תשנ"ב.

שהעבודה בזמן הגלות מסבה לו – זועק יהודי: "כל מה שיאמר לך הבעה"ב עשה חוץ מצא"¹⁸, כל מה שבעל-הבית, זה הקב"ה, אומר צריך לעשות "חוץ מצא", להישאר עוד רגע ח"ו במצב של "צא" בחוץ משולחן אביהם, מבקשים ותובעים כביכול מהקב"ה: "שלח נא ביד תשלח" – בשנת ובתחלתה "יד תשלח" והבא כבר את הגאולה האמיתית והשלימה!

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקו"ת פ' ברכה) יש מיד את שלימות הנישואין – שיר-השירים – של ישראל וקוב"ה [ובפרט על-ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה-אור ולקוטי-תורה כל חלקיהם עד סיומם. שעל-די לימוד התורה בענינים אלו, ממהרים עוד יותר את ההמשכה בפועל],

עד לאופן שנקבה תסובב גבר¹⁹, הקב"ה עצמו כביכול נותן תודה לבני ישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבודתם (אפילו אם לא היתה בתכלית השלימות),

והוא מוליך את כל בני ישראל לארץ-הקודש, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש.

(18) פסחים פו, ב.

(19) ירמ' לא, כא.

אם הממשלה היתה באמת איתנה בהחלטתה לא לזוז – לא היתה וואשינגטון מפעילה לחץ, אבל כאשר הגויים מרגישים בחולשה באיזו נקודה, ושאפשר ללחוץ – לוחצים...

ר' הלל זיידמן: זה חדש לגמרי בשבילי. בהיותי בארץ ישראל שוחחתי עם כמה ראשי מפלגות וכולם היו מאוחדים בדעתם בדבר ירושלים.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: זה באופן רשמי, אבל למעשה זה לא כך.

ר' הלל זיידמן: דיברתי עם מנחם בגין בעת שביקר כאן באחרונה, ולא שמעתי ממנו שום דבר על זה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: גם הוא אינו די איתן בנדון זה. דיברתי על זה עם איש מן הצמרת בישראל, והוא בהיותו איש ישר אמר לי, שאינו מסכים איתי, ועד שהטיף לי, אם יפול ח"ו חייל אחד, והרי פקוח נפש דוחה כל התורה כולה וכו'.

ר' הלל זיידמן: הרי אפשר לברר את הדבר?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: מסופקני אם אפשר לברר. אינני מאמין אם לממשלה עצמה ברורה עמדתה בנדון זה, ויתכן שיעבור עוד זמן עד שתוברר*.

(* הערת המו"ל: ראה עוד על-דבר הנסיגות שנעשו בשעתו למסור שטחים בעיה"ק ירושלים, בהמדובר בהתוועדות ש"פ נח ה'תשל"א – ראה "יחי המלך" רפז ע' 9 ואילך.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיתקן ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

בהמשך למדובר ביחידות זו, הבאנו צילום של קטע מאגרת כ"ק אד"ש מה"מ לרב זוין מתאריך כ"א חשון ה'תשל"א (האגרת נדפסה באג"ק חכ"ו ע' רכא)

לכתבו של כתייר אודות דברי בנוגע לירושלים עיח"ק תוכבי"א, שאמרו לו אשר להדום, הלואי שיהי' כן, אבל לצערי אין הסבב בהוה כלל וכלל כגון שלהדום, ומה שמגדיל יותר את תחשט הוא ספרדיסים דעת הקהל והצבור-ובגנוטה הידוע-סעף חסין והודה לו כשעורין, וגם על זה תזחרתי כדברי עיר הענין, אשר להו ידוע שהעירכוב עתה הוא רק אט שימצאו נוסחה שתביע רצון העולם-גולם, והפולוטיקאים כדרכם כהשיטה אשר עולם-גולם זהו רובא דרובא של כל אלה הנמצאים מסביבם, וכמה נוסחאות כבר הוציאו, ביניהן זו שהצרכי שתהי' גי' י"ג, ר"ד, וכו'. וכו'.

וכסדר לפי הכסות, שקרי זהו חסכריע כדסוקרטי; הנוצרים, הסדסלסים וכו'. [אמס נתחרטה לנוסחא חדשה לקוחה מדבריו של סר החוץ כסם כל המסלטה-שכתרגוטה לעכרית הוא סרצון המססלה הוא אקונטרול פוליטי של ירושלים, ולא לאגרא על המקוסות שבהם תלוי הכסתון כמו רפת הגולן, כן אגנקוזה ת מסוימות כגנה המפרכית של הירדן. וק"ל.]

ויהי רצון שכהתקרבנו לחדש הגאולה, חודש כסלו, ניגאל ועוד קודם כיאת משיח צדקנו מהמתייוונים לתקופתנו זו, ועל ידי יסוצו מעינותיך חוצה, ענין ותוכן חג הגאולה דייט כסלו, הרי תוקפ"ו יוליק כל אחד ואחד נרות כספן שהור דוקא שלא נגעה כן אפילו יד עכויים ואפילו לא הסיטו, להאיר בכת אחת את הכית ואת החוץ, וכאוסף דמוסיף והולך פוסיף ואור.

ונגמיה גען
וביאאק טן
אמא-ד-1

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ר שתיתקן ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ממשלה שתותר על ירושלים לא תתקיים אף יום!

בקשר עם המצב לאחרונה באה"ק, ובמיוחד עם חידוש הדיבורים על מסירת שטחים לשונאי ישראל היל"ת, הננו מביאים בזאת קטע נדיר ומיוחד מיחידות של ר' הלל זיידמן (שה' עתונאי ועסקן דתי בארה"ב) אצל כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בתחילת חודש כסלו ה'תשכ"ח (בלתי מוגה)

(פורסמה ונדפסה לראשונה בגליון ה-300 של "יחי המלך")

ר' הלל זיידמן: הנשיא שז"ר אמר לי: אני מבין שכולם שואלים מדוע הרבי אינו בא ארצה. אני אינני שואל (אמר שז"ר והוסיף): אינני משיא עצות לרבי, במיוחד מיום שנכנסתי לשלטון. אבל דבר אחד אני כן מבקש, שהרבי יואיל לצוות על מספר חסידיו ואנשי מעשה, שיעלו לירושלים העתיקה על מנת לשקם מחדש את שכונת חב"ד, מיסודו של ה"צמח צדק" ז"ל. מר משה סגל כבר השתקע שם. המרכז מטעם הממשלה לעניני ירושלים העתיקה קבל הוראות להעניק כל עזרה למטרה זו. יבואו אנשי מסחר, תעשי' ומלאכה, בכדי שהישוב בשכונה יה' נושא (את) עצמו. פוסקים שאסור לעזוב את שטחי ארץ ישראל, אבל הם עדיין אינם שלנו – כל זמן שיהודים אינם מיושבים בהם.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אנו מוכנים לזה, ואף מונח כסף למטרה זו. גם מקוה אני שימצאו אנשים להגשמתה. אולם, גורלה של ירושלים העתיקה עדיין מונח בספק. מחפשים איזו נוסחה שלפ' הרובע העתיק ישאר ערבי. מובן, שאין בכוחה של שום ממשלה לוותר על ירושלים, כי לא תתקיים במקרה זה אף יום, אבל מחפשים נוסחה שלפ' ירושלים העתיקה תישאר בשלטונה של ישראל "לפנים", בעוד שלמעשה ישאר ה"סטאטוס קוו", ולא יהי מקום לישוב יהודי שם. אם הי' לליובאוויטש הרבה כסף היינו מסתכנים, אבל אין לנו, ואיך אפשר להשקיע כספים על ספק.

אשר לבית כנסת חב"ד בעיר העתיקה – עשינו לשיקומו ושיפוצו כדון (כאן סיפר לי הרבי בסיפוק רב אודות ביקורו של שז"ר בבית כנסת זה למחרת יום הולדתו), אבל שכונה שאני.

ר' הלל זיידמן: מדוע מחפשים בישראל נוסחה?

כ"ק אדמו"ר שליט"א: משום שוואשינגטון מפעילה לחץ, וכמובן אי-אפשר להתעלם ממנו, והרי לא אדרוש ממר אשכול שיתקוטט עם וואשינגטון בגלל שכונת חב"ד. אף אם הי' שואל בעצתי לא הייתי מייעץ לו נוכח התלות באמריקה מבחינה בטחונית

"צפה לרגליו של משיח"

[.] כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל¹ "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני² "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאוה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתיירו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש³ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

(משיחת ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון ה'תנש"א - מוגה)

(1) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז, דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.
(2) ישעיה' רמז תצט.
(3) להעיר מדויק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" – שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב).

נבואה גלויה ממש של בעל יום ההולדת

א. כאשר רואים שישנו "סער גדול בימ"1, "מלכיות מתגרות זו בזו"² – צריכים לדעת שהסיבה לכך אינה מפני שגוי א' הסתכסך ונעשה "ברוגז" עם גוי אחר, אלא "בשלי הסער הגדול הזה"³, כדי שיהודי ידע שמשיח צדקנו עומד לבוא, "הנה זה עומד אחר כתלנו"³, שכן, "אם ראית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח"!!

ומכיון שידועים ש"הנה זה עומד אחר כתלנו" – יש להזדרז "צופוצו די קנעפלאך פון דעם מונדיר" (כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁴ [=לצחצח את כפתורי המדים]), שכן, "אוי ואבוי" ("אך און וויי") יהי' כאשר יבוא משיח צדקנו וכל ששים ריבוא בני' יעמדו ב"מסדר" עם "כפתורים מצוחצחים", ורק הוא יהי' היחיד – "יחיד בדורו" – ש"לא הספיק" לצחצח את הכפתורים!...

מה נשאר לו לעשות – "מצוה אחת" בלבד, כפס"ד הרמב"ם⁵: "עשה מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה", כלומר, אם

(1) יונה א, ד. והקדושה" סיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ה ע' שסז. ועוד.
(2) מדרש לקח טוב עה"פ לך לך יד, א. וראה ב"ר פמ"ב, ד.
(3) יונה שם, יב.
(4) שיחת שמח"ת תרפ"ט (שיחות קודש אדמו"ר מוהרי"צ תר"פ-ת"ש (כפ"ח תשמ"א) ע' 95).
(5) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

הגאולה היתה צריכה לבוא כעבור שני רגעים, הנה ע"י פעולה זו מביא את הגאולה כעבור רגע אחד בלבד, ובלשון הרמב"ם⁶: "מיד הן נגאלין", תיכף ומיד ממש, שהרי מדובר אודות פס"ד להלכה, ובהלכה לא שייך ענין של "צחות!" "הלכה" ו"צחות" הם שני דברים מנוגדים!

ב. וכאמור, יש להזדרז בכל זה, שכן, "הנה זה עומד אחר כתלנו", ואין מה להמתין יותר! אפילו בזמן הגמרא אמרו שכבר "כלו כל הקיצין"⁷, ועאכו"כ בימינו אלו! וכל הענינים שהיו צריכים לעבור, חבלי משיח וכיו"ב – כתב אדמו"ר האמצעי⁸ בזמנו שכבר יצאו י"ח בכל ענינים אלו, ועאכו"כ לאחרי כל מה שאירע בדורנו – "לא תקום פעמיים צרה"⁹, הרי בודאי ובודאי שכבר צריכה להיות הגאולה האמיתית והשלימה באופן ד"בשובה ונחת תושעון"¹⁰.

ובפרט שרואים בעליל שכל הסימנים שהובאו בגמרא ומדרשי חז"ל אודות עקבתא דמשיחא – נתקיימו בשלימותם בדורנו זה!

ומה שישנם כאלו שלועגים לזה כו' – הרי אדרבה: עובדה זו גופא מוכיחה שאכן נמצאים כבר בדור האחרון של הגלות, הדור שיזכה לגאולה – בהתאם לדברי בעל יום ההולדת בשיחתו הידועה אודות "מלחמת בית דוד".

ובהקדמה – שבענין זה רואים דבר נפלא, שאין שמים לב אודותיו, שלפני למעלה משמונים שנה חזה בעל יום ההולדת ברוח קדשו את המעמד ומצב דימינו אלו – נבואה גלוי' ממש:

בשיחה הנ"ל מבאר בעל יום ההולדת שלפני הגאולה יהיו שני דרגות – דורות – של מחרפים: דרגא ראשונה (דור הראשון) – "אשר חרפו אויבך ה"¹¹, אלו שמנגדים להקב"ה לתורתו ומצוותיו, ודרגא שני' (דור השני) – "אשר חרפו עקבות משיחך"¹¹, יהודים שבכלל הם "מאמינים בה' ובתורתו", ועד שיש ביניהם "פיינע בני תורה", ואעפ"כ, חלשים הם באמונת הגאולה, ועד כדי כך ש"חרפו עקבות משיחך", היינו, שמחרפים ומלעיגים מענין זה!

והרי זה פלא גדול ביותר: מי ה' יכול לתאר לעצמו לפני שמונים שנה שתקום "ברי' משונה" כזו: יהודי ש"מאמין בה' ובתורתו", ואעפ"כ לועג ומחרף "עקבות משיחך"!

ויתירה מזו: בשיחה הנ"ל מוסיף, שמלבד עצם הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", מבארים הם את הדבר בטעמים של "יראת שמים" – האמת היא שזהו המשך ותוצאה מהדור ד"אשר חרפו אויבך ה'", אבל הם מלבישים זאת באיצטלא של "יראת שמים"...

ודבר כזה הוא הפלא ופלא: האמונה בביאת המשיח היא אחד מיסודי הדת, י"ג עיקרי האמונה, וידוע פס"ד הרמב"ם¹² ש"כל מי שאינו מאמין בו (במלך המשיח) או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו", ואעפ"כ, בא יהודי שמאמין בה' ובתורתו, ולועג ומחרף "עקבות משיחך", ולא עוד אלא שמלביש זאת באיצטלא של "יראת שמים"!

אמנם, בימינו אלו – קם הדבר וה' לעובדה מציאותית: ישנם יהודים שומרי תומ"צ "אשר חרפו עקבות משיחך": כאשר יהודי אומר שנמצאים אנו בזמן ד"עקבות משיחך", "הנה

(6) שם פ"ז ה"ה.

306 הע' 55.

(7) סנהדרין צז, ב.

(10) ישע' ל, טו.

(8) ראה שער התשובה ח"א ספ"ה (ה, ב).

(11) תהלים פט, נב.

(9) ל' הכותב – נחום א, ט. וראה לקו"ש חכ"ג ע'

(12) ה' מלכים רפ"א.

זה עומד אחר כתלנו" – אינם יכולים לסבול זאת, ועד שהם מחרפים ולועגים מזה! ולא עוד אלא שמחנכים ילדי ישראל ברוח זו – לחרף "עקבות משיחך", רחמנא ליצלן.

וכאשר שואלים אותם, היתכן, הרי האמונה בביאת המשיח היא מעיקרי הדת – יש להם תשובה מן המוכן: בודאי מאמינים הם בביאת המשיח [איך יתכן אחרת, הם הרי יהודים דתיים שאומרים "אני מאמין כו' בביאת המשיח"], אבל לפי דעתם, אין זה עדיין הזמן ד"עקבות משיחך", יש להמתין שנים רבות (רחמנא ליצלן) עד שתבוא הגאולה...

בודאי – אומרים הם – שסוף סוף, ברבות הימים, תבוא הגאולה; אבל עכשיו אין מה למהר... ובודאי שאין לדרוש מהקב"ה להוציא את בני" מהגלות, צריכים לשבת ולחכות, ובינתיים – "זאלן אידן שטעקן אין גלות" [=שיהודים ישארו "תקועים" בגלות], רחמנא ליצלן! ומה צריכים לעשות – לרקוד לפני הגוי!

וגם טענה זו מלבישים הם באיצטלא של "יראת שמים": מכיון שלפני כמה מאות שנים היו יהודים שהוכרחו לרקוד – בלבוש "עור דוב" – לפני הגוי... הרי זו "הוכחה ברורה" שכך צריכה להיות הנהגה של יהודים!... ולכן, ממשיכים לטעון, כאשר מבקשים, ובפרט כאשר דורשים, מהקב"ה שתבוא הגאולה מיד, "משיח נא" – הרי זה בניגוד לדרך שבה נהגו יהודים בדורות שלפנינו "לרקוד בפני הגוי"!

[. .] הנהגה כזו, ועוד במסוה של "יראת שמים", מוכרחת לבוא מה"קלוגינקער" [היצה"ר] בכבודו ובעצמו, היודע יפה להתעטף ב"איצטלא של קדושה"... כידוע פתגם החסידים ש"עשו" ה' לובש "א זיידענע קאפאטע מיט א גארטל" [=סירטוק של משי וחגור באבנט]...

יהודי שמתנהג ע"פ תורה יודע היטב ש"יהודי" ו"גלות" – הם דברים הפכיים! יהודי הוא בנו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ולכן, מקומו – אצל שולחן אביו המלך, וכאשר יהודי נמצא בגלות – אומרים: "אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹³!

ובנוגע לשיטתם אודות היחס כלפי הגוי – ישנו פס"ד ברור ברמב"ם באיזה ענין ואופן צריך להיות היחס של יהודי כלפי גוי: הרמב"ם¹⁴ פוסק שיהודי צריך להשתדל – בדרכי נועם ובדרכי שלום – לפעול על גוי שיקיים מצוות שנצטוו בני נח, ובהדגשה – ש"יעשה אותן מפני שצוה בהן הקב"ה בתורה"! ולא לרקוד לפני הגוי מפני שכך עשו שלש מאות שנה לפני הדור דעקבתא דמשיחא!...

ומה שטוען שעדיין לא הגיע זמן הגאולה – הרי מפורש בגמרא⁷ "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", וא"כ, תעשה תשובה ואז תבוא הגאולה!... הוא זה שמעכב את ביאת משיח!... אלא שגם "גדלות" זו לא צריכים לתת לו!...

וכאמור, לפני שמונים שנה לא היו יכולים לשער שיהי' מצב ד"אשר חרפו עקבות משיחך" ע"י יהודים שומרי תומ"צ, וא"כ, העובדה שבימינו אלו רואים זאת במוחש – מהוה הוכחה נוספת שדורנו זה הוא אכן הדור השני שאודותיו מדובר בשיחה הנ"ל, דור האחרון ממש, שאז צריכים לעבור גם את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך"!!! וכמפורש בחז"ל¹⁵: "אם ראית דור אחר דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח"!

(משיחת ש"פ ח"י שרה ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(13) ברכות ג, סע"א.

(15) י"ש עמוס רמז תקנט.

(14) ה' מלכים ספ"ח.